

Deze preek is de eerste van een serie van vijf over 1 Petrus. Ze zijn onafhankelijk van elkaar te volgen, maar de preken van 1 Petrus 1 en 2 vormen twee kanten. Ik krijg soms van mensen als reactie dat ze na de preek van 1 Petrus 1 een onbevredigend gevoel hebben – “hoezo, ik hoef niets te doen?” en dat dat na de 2^e preek op z'n plaats valt.

Liturgie

Votum

Vrede-/zegengroet

Genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus

Ps 92:1,2

De Tien Woorden

Ps 92:4,7,8

L Psalm 34:2-9

Gebed

Gz 149

Lezen 1 Petrus 1:1-12

Lb 284:1

Lezen 1 Petrus 1:13-20

Lb 284:2

Lezen 1 Petrus 1:21-25

Lb 284:3

Tekst 1 Petrus 1:4,5 (we lezen 1:3-6)

Preek

Gz 145:1-4

Dankgebed

Collecte

Ps 106:1,2,22

Zegen

Preek

[N.B.: de voorbeelden zijn natuurlijk aan te passen aan voorbeelden uit uw eigen omgeving. Het gaat om mensen die op hun terrein bekend zijn omdat ze tot de top behoren]

Er is overeenkomst tussen koken in een sterrenrestaurant, meedoen aan de Tour de France en schrijven van een bestseller, een boek uit de top-tien. Koks in sterrenrestaurants, fietsers in de tour en schrijvers van bestsellers leveren topprestaties op hun eigen vakgebied. Met elke nieuwe maaltijd, elke nieuwe etappe en elk nieuw boek bewijzen ze wat ze in huis hebben. Dat kunnen ze alleen als ze zich voor 100% inzetten.

Het is nogal een verschil of je een onbekende kok bent, of Sergio Herman, de eigenaar van driesterrenrestaurants in Sluis. Een onbekende kok moet bewijzen dat hij zijn sterren waard is. Sergio Herman weet dat hij met zijn restaurant de top heeft bereikt. Hij hoeft zich minder te bewijzen dan iemand die pas begint.

In de Tour de France werkt het op een vergelijkbare manier: Lance Armstrong, die met behulp van verboden middelen zeven keer de tour won, hoefde op het laatst niet meer te bewijzen dat hij kon winnen. Als hij meedeed stond de uitslag zo goed als vast. Daardoor kon hij heel anders fietsen dan onbekende renners, die nog niet wisten hoe hoog ze zouden komen in het klassement.

Als Dan Brown, de schrijver van de Da Vinci code, werkt aan een nieuw boek weet hij dat het goed verkoopt. Hij hoeft niet te zoeken naar een uitgever: ze weten dat zijn boeken wereldwijd in de top tien komen te staan. Daardoor kan Dan Brown anders schrijven dan iemand die vol spanning wacht of de uitgeverij zijn eerste boek wel uit zal willen geven.

Voor een topprestatie moet je je voor 100% inzetten. Maar als je al weet wat de uitslag van je prestatie zal zijn, dat je drie sterren hebt, dat je de tour wint of dat je een wereldwijde bestseller schrijft, werk je heel anders dan wanneer je nog maar moet afwachten hoe hoog je zult komen. Als je zeker weet dat je bij de top hoort hoef je jezelf niet meer te bewijzen.

In de eerste brief van Petrus gaat het over topprestaties op het gebied van geloof. Petrus schrijft: wees heilig want God is heilig. Heb onvoorwaardelijk lief. Leef met een zuiver hart en ervaar een onuitsprekelijke, hemelse vreugde.

In de volgende hoofdstukken past hij dat toe op allerlei kanten van het leven. Hij beschrijft hoe een gelovige in zijn werk staat en om gaat met zijn baas. Hij schrijft hoe je in je huwelijk elkaar onvoorwaardelijk trouw bent. Hij waarschuwt je om niet zo te gaan stappen dat je niet meer weet waar je mee bezig bent en met een dronken hoofd over straat loopt.

Misschien wordt u wel moe van al die opdrachten van Petrus. Als christen moet je zo enorm veel. Als geloof invloed heeft op je werk, je huwelijk of je relatie, je vrije tijd kun je je soms voelen als een kok die niet weet of hij goed genoeg is voor een ster. Als een renner die nog maar af moet wachten of hij Parijs haalt. Als een auteur die niet weet of zijn boek uitgegeven zal worden.

Veel mensen knappen daar op af. Hun geloof loopt vast op de drempel van al die prestaties. Dit kan ik niet. Zo ben ik niet. Onder zo'n druk wil ik niet leven.

Misschien vecht u wel om goed genoeg te zijn voor God. Misschien voelt u zich wel weken of maanden ongelukkig en onzeker als u struikelt en fouten maakt. Accepteert God mij wel? Mag ik wel bij Hem horen als ik zoveel fouten maak? Redt Hij me als ik zondig?

Zo kan geloven vermoeiend worden. Je leeft onder de druk van een topsporter. Het voelt alsof God je afrekent op wat jij doet. Je vraagt je af: moet ik dit wel willen? Kan ik niet beter van mijn leven gaan genieten en de kerkdeur achter me dicht doen?

In het eerste hoofdstuk van zijn brief schrijft Petrus dat dit niet de bedoeling van geloof is. God is geen coach die ons aan wil zetten tot bovenmenselijke prestaties. Geloven geeft je leven juist zin en doel zonder dat het zwaar wordt. Geloven motiveert je om iets moois van je leven te maken omdat je al weet hoe de uitslag zal zijn.

Sergio Herman, Lance Armstrong en Dan Brown hoeven zich geen zorgen te maken of ze wel goed genoeg zullen zijn. Net zo hoeft een christen zich niet af te vragen of zijn leven wel voldoet aan de normen van God. Het resultaat van je leven is al bekend, dus maak er iets moois van.

Het eerste wat Petrus laat zien is: je bent los van de aarde en verbonden aan de hemel. Hij schrijft zijn brief aan de uitverkorenen die als vreemdeling verspreid in Pontus, Galatië, Kappadocië, Asia en Bitynië verblijven.

Die gebieden vormen samen ruim de helft van Turkije. Petrus kende de christenen in Turkije waarschijnlijk niet persoonlijk. Het is niet bekend of hij er is geweest. Hij noemt in zijn brief geen concrete situaties uit die kerken. Hij groet niemand die daar woont bij naam. Hij schrijft niet over eerdere ontmoetingen of reizen. Hij zegt van alles over deze mensen, maar hij kent hen niet persoonlijk.

Deze brief is niet aan een persoon gericht, maar bedoeld als rondzendbrief. Een rondzendbrief werd van kerk tot kerk doorgegeven. Iedereen kan zichzelf er in herkennen en er iets van leren. En iedereen mag zo'n brief lezen alsof 'ie aan hem of haar persoonlijk is geschreven.

Je mag dus lezen: aan de uitverkorenen die als vreemdeling verspreid in Zeeuws-Vlaanderen verblijven.

Dat is een vreemd adres: voel jij je hier een vreemdeling? De meeste van ons wonen hier al jaren. Misschien ben je hier zelfs geboren en opgegroeid. Dan verblijf je toch niet als vreemdeling in Zeeuws Vlaanderen?

Toch heeft Petrus het tegen jou en tegen u. Hij zegt niet: aan de gelovigen, aan de christenen of aan de kerk. Hij zegt: u bent door God uitgekozen om op aarde een vreemdeling te zijn. Uw erfenis is in de hemel. Waar je erfenis is, daar ben je thuis.

Als je van je ouders een boerderij erft die zij van hun ouders hebben overgenomen dan voel je je daar snel thuis. Op dat erf ben je opgegroeid, in dat huis ben je geboren, op die akkers heb je je eerste oogst bewonderd. Je bent er onlosmakelijk mee verbonden. Op een ander erf voel je je een vreemdeling.

Zo ben je door God uitgekozen om vreemdeling te zijn in Zeeuws Vlaanderen en thuis in de hemel. Daar is je erfenis, daar liggen je wortels, daar ben je naar onderweg.

Deze wereld is niet uw thuis, u bent een voorbijganger, op weg naar de hemel.

Het tweede dat Petrus schrijft is: het is zeker dat de erfenis in de hemel op je ligt te wachten. Er zijn twee redenen waarom je een erfenis niet kunt krijgen. Er kan iets met jou gebeuren en er kan iets met de erfenis gebeuren. Je kunt een ongeluk krijgen zodat je sterft voor je iets erft. Je kunt ruzie hebben met je ouders zodat ze je onterven. Of je kunt opgelicht worden en de rechten op je erfenis kwijtraken. Als zoiets met jou gebeurt krijg je niets.

Het kan ook zijn dat de erfenis zijn waarde verliest. Geld kan belegd zijn in slechte aandelen. Een boerderij kan afbranden. Sieraden kunnen zoek raken. Ook als er iets met de erfenis gebeurt krijg je niets.

Daarom schrijft Petrus: u wordt door God beschermd omdat u gelooft. En God heeft u niet met goud of zilver tot erfgenaam gemaakt. Hij heeft u met het bloed van zijn Zoon gekocht. Er is een bloedband tussen God en u. Hij beschermt u en Hij beschermt die bloedband. Daardoor ben je familie van Hem geworden. Wat er ook in je leven gebeurt: er kan je niets gebeuren

waardoor je geen recht meer hebt op de erfenis. Door Christus is het 100% zeker dat je er recht op hebt.

De erfenis zelf is ook veilig. Hij is waardevast, zelfs in crisistijd. Niemand kan er aan komen om hem te stelen. En wat er ook gebeurt: de erfenis kan niet over de datum raken, niet verwelken, verzuren of verrotten. Het is heel zeker dat de erfenis zijn waarde houdt.

Dus als er niets met jou kan gebeuren en er kan niets met de erfenis gebeuren kun je er zeker van zijn dat het goedkomt.

Dat kun je niet zeggen over je leven op aarde. In dit leven ben je nooit zeker van de toekomst. Als je een opleiding volgt weet je niet zeker of je een baan krijgt. Als je verliefd wordt weet je niet zeker of die ander ook van jou houdt. Als je vrienden hebt weet je niet zeker of die vriendschap overal tegen bestand is. Op aarde heb je nergens volledig zekerheid over.

Als Zeeuws Vlaanderen je thuis moet zijn zul je je hele leven moeten vechten voor je bestaan. Ieder jaar kan de oogst tegenvallen, elke dag kan je relatie kapot gaan, zelfs op je oude dag kun je je vrienden verloren hebben. Je huis is dan een onzekere plaats.

Maar als je huis in de hemel is waar God je beschermt heb je zekerheid.

Dan werkt alles in dit leven uiteindelijk mee aan een goede toekomst. Zelfs de slechtste dingen die je overkomen, de grootste tegenvallers, de zwaarste ziekten. God gebruikt ze zo dat ze tegen alle verwachting in meewerken aan de komst van het goede leven. Wat er ook misgaat, in jouw huis staat de goede afloop vast.

Er ligt een erfenis op u te wachten. En niets kan ervoor zorgen dat die erfenis u voorbijgaat.

Het derde wat Petrus zegt is: zekerheid geeft vreugde.

Ik noemde een beroemde kok, een beroemde wielrenner en een beroemde auteur. Zij hebben zelf voor hun succes moeten vechten. En bij elke maaltijd, elke wedstrijd en elk boek moeten ze zichzelf opnieuw bewijzen. Natuurlijk maakt het verschil dat je al weet dat je succes zult hebben. Je hoeft steeds minder te bewijzen. Maar toch wordt er steeds opnieuw een topprestatie van je gevraagd. En als je faalt verlies je alsnog alles.

Bij geloven is het anders: God vraagt geen prestatie van mensen. Wat Hij ons geeft is een erfenis. Die erfenis is zeker. Ik hoef er niets voor te doen om 'm te krijgen.

Het is alsof je zegt: het maakt niet uit wat je kookt, het geeft niet hoe hard je fietst, schrijf wat je schrijven wilt, je bent sowieso de beste. Je hoeft je niet te bewijzen.

Als je dat weet geeft dat een enorme ontspanning. Wat ik ook doe, het resultaat is zeker. Zelfs als mijn leven moeilijk wordt, zelfs als ik grote fouten maak, zelfs als ik alles verkeerd zou doen dan nog geeft God me zekerheid van mijn redding.

Die zekerheid geeft vreugde.

Als die kok van te voren zou weten dat zijn maaltijd sowieso geslaagd is staat hij met plezier te koken. Als de wielrenner van te voren zou weten dat hij niet te verslaan is zit hij fluitend op de fiets. Als die schrijver van te voren zou weten dat zijn boek wereldwijd in de smaak valt zit hij vrolijk te schrijven. Als je weet dat wat je doet niet verkeerd af kan lopen heb je er plezier in. Je hoeft je geen zorgen meer te maken dus kun je genieten. Zo is leven voor een christen. Het resultaat van ons leven is een topresultaat. Maar Christus leverde de topprestatie die voor dat resultaat nodig is. Daardoor is een gelovige er zeker van dat zijn geloof altijd uitloopt op redding door God.

Iemand die niet gelooft in Christus weet niet of zijn leven zin heeft. Hij moet het altijd afwachten: of er een hemel of een hel bestaat zie je pas nadat je sterft. Of je goed genoeg bent voor de hemel ontdek je pas op dat moment. Pas na je dood zullen anderen beslissen of jouw leven werkelijk verschil heeft gemaakt in deze wereld.

Als je niet gelooft weet je niet hoe het af zal lopen. Je neemt beslissingen zonder dat je weet wat het effect is. Je leeft zonder dat je weet waar het op uitloopt. En daardoor kun je wakker liggen of in een crisis raken: is dit nou het beste wat ik er uit kan halen? Heb ik wel de juiste keuzes gemaakt? Moet ik toch niet van baan wisselen? Moet ik toch niet een andere man zoeken? Moet ik toch niet verhuizen naar een andere stad?

Overal om ons heen zie je mensen die onzeker zijn en die zoeken naar juiste keuzes. Mensen die gaan scheiden, die op hun 55e toch nog aan een nieuwe carrière beginnen, die hulp zoeken omdat ze niet weten wat ze moeten doen. Zonder geloof in Jezus Christus is leven het meest onzekere wat je kunt doen. Het is logisch dat je je dan zorgen maakt.

Maar een christen weet dat de toekomst goed is. Er is genade en vrede in overvloed. Je hoeft je geen zorgen te maken over je leven. Alles wat je doet is in Gods hand. Als je gelooft kun je geen keuzes maken waardoor je leven zinloos wordt. Je kun genieten van wat je overkomt en moed houden als je even niet meer weet hoe het verder moet.

Wat je ook overkomt, het resultaat van je leven is een topresultaat. Als je daar van te voren al zeker van bent geeft je dat vreugde en moed om door te gaan. Het risico op een verkeerde afloop is nul.

Petrus zegt: we zijn uitgekozen om vreemdelingen op aarde te zijn. God geeft ons een erfenis waar niemand aan kan komen en Hij zorgt dat we die erfenis ook werkelijk krijgen. Als je dat weet kun je met plezier gaan leven.

De prestaties die Petrus in zijn brief beschrijft worden een last als je jezelf moet bewijzen. Als je het idee hebt dat je steeds aan Gods eisen moet voldoen kun je moe worden van geloof en de moed laten zakken. Hoe kan ik heilig zijn? Hoe kan ik onvoorwaardelijk liefhebben? Hoe kan ik met een zuiver hart leven en onuitsprekelijke, hemelse vreugde beleven? Dat is toch veel te veel gevraagd? Petrus: je legt een enorme last op mijn schouders.

Maar daarom begint Petrus met die zekerheid: ook als je dat even niet doet, als je niet zo heilig bent, als liefde ver te zoeken is of als je geen vreugde beleeft heeft dat geen invloed op het eindresultaat: God heeft je gered. Jezus heeft aan Gods eisen voldaan.

Dat werkt door in alles. Als je niet hoeft te zoeken of je wel de juiste carrière hebt gekozen geeft je dat de rust die je nodig hebt om je werk eerlijk en trouw te doen. Als je je niet hoeft af te vragen of je wel met de ideale man bent getrouwd geeft je dat de ruimte om te bouwen aan een goede relatie. Als je je geen zorgen hoeft te maken over de zin van je leven kun je je richten op heiligheid en trouw.

Lees de brief van Petrus niet als een handleiding voor topsporters. Het is een brief aan vreemdelingen die zeker zijn van een topresultaat. Geniet van het leven dat God u geeft, want als u gelooft is uw redding zeker.

Amen